

Simon Jenko

OBRAZI

Iz kataloga: Obraz kot pesniška oblika (vloga podobe v posameznih obrazih). Motivno - tematska in stilna analiza. Primerjava s Prešernovo liriko (klasična in folklorna romantika).

O avtorju: Simon Jenko se je rodil leta 1869 in sprva ustvarjal že kot dijak (domoljubna lirika in satirično - parodična epika). Na njegov kasnejši pesniški razvoj je najbolj in odločilno vplival Heine. Pod tem vplivom nastaneta cikla Obujenke ter *Obrazi*, zbirka Pesmi ter tudi povesti (Tilka, Jeprski učitelj, Spomini ...). S svojimi pesmimi je bil že v svojem času zelo pomemben, saj so njegova dela močno vplivala na takratno mladino. Umrli je leta 1914.

Obraz - definicija: Obraz je kratka epsko razploženjska pesniška oblika. V njem se združujeta epska lirika in razpoloženjska funkcija narave (tudi krajša pripovedna proza).

Jenkovi obrazi: Izbrane pesmi (Berilo 2, str. 15): Ko je sonce vstalo, Mlade hčere truplo, Med borovjem temnim.

V obrazu Ko je sonce vstalo pesnik predvsem hvali velikansko moč sonca, vendar pa je sonce samovšečno in mu pove, da se zaveda svoje mogočnosti, saj mu bo sijalo tudi nad njegovim grobom.

V pesmi Mlade hčere truplo želi pesnik prikazati moč narave in njeno radoživost polaga ob rob žalosti matere, ki joka ob grobu, ker je pravkar izgubila svojo hčer.

Pesem Med borovjem temnim je prav gotovo sam vrh Obrazov. V njej pesnik govori o osamljenosti človeka nasploh, vendar pa to osamljenost metaforično prenese na brezo, ki se je v igri narave zasadila med borovci. V pesmi se skriva ogromno pesniškega podobja in sicer: človeka pesnik primerja z brezo, veter predstavlja sla, sonce predstavlja boga ... Pesem je tudi s stališča kakovosti figur ena najboljših saj v njej opazimo zamenjan besedni red, metafore ...

Jenkovi Obrazi nasploh jemljejo vse motive iz narave in jih prenašajo na človeka. Človekovo majhnost primerjajo z mogočnostjo narave. In prav te podobe in vtisi iz narave pomenijo razvoj impresionizma.

Zaključek: Jenko je dandanes priznan za prvega pesnika po **Prešernu**. Prešernove pesmi se ponašajo predvsem z izredno bogato metaforiko, ki pa je pri Jenku enostavna. Prešeren se v svojih pesmih obrača k ljudem, Jenko pa k naravi. katere moč ga napaja za ustvarjane. Jenka imamo tako za romantika kot za realista. Njegova poezija je večinoma lirski, izraža neposredna čustva (njegove ljubezenske pesmi so razglašene za preveč erotične, zato je Jenko takrat veljal za sovražnika morale ...). Prav tako pa posnema narodni ton, vendar pa se kljub vsemu v vseh svojih deli močno zaveda minevanja, ki grozi človeku.